

[Jens Peter Jensen (Sorø amt).]

påskønnet i den fornyede henvendelse fra de kommunale organisationer, som i dag er kommet til udvalget, og som vi bør se nærmere på mellem anden og tredje behandling. Herunder håber jeg at vi kan nå frem til en yderligere forbedring af lovteksten. Man må jo sætte sig som mål yderligere at begrænse monopoltilsynets administrative opgaver. Tilsynet får nok om ørerne i forvejen, så om man kunne finde en anden løsning på de problemer her, skulle det glæde mig meget.

Jeg kan måske en lille smule vejledende sige sådan i al stilfærdighed, at man vel nok må sige, at på disse områder er den fornødne ekspertise nok i højere grad til stede i vedkommende ministerier end hos monopoltilsynet. Jeg synes også nok, vi måske en gang mere bør overveje, om det er helt rimeligt, at monopoltilsynet skal være vejledende for folketingets finansudvalg vedrørende licensproblemerne; det må vi nok tage op til overvejelse igen. Jeg kan anbefale ændringsforslaget, men ser altså gerne en fornyet drøftelse af hele forholdet.

Må jeg i parentes bemærke til den socialdemokratiske ordfører, at der må da vist foreligge en teknisk mangel i det socialdemokratiske ændringsforslag nr. 1 om at lade § 4, stk. 3, bortfalde. Det må være både stk. 3 og stk. 4, der er tale om. Når man alligevel skal hen og lave om på teknikken, så var det måske en idé at overveje at trække det ændringsforslag tilbage og så se, hvad vi når frem til imellem anden og tredje behandling.

Jeg kan også anbefale ændringsforslaget under nr. 4 til § 5, stk. 1, nr. 5. Det er en tydeliggørelse af, at den foreslåede bestemmelse alene vedrører omfanget af lønforbedringernes indregning i priserne med pristigning til følge. Jeg skal i denne sammenhæng henvise til betænkningen, der beskriver udvalgets drøftelser af bestemmelsen set i forhold til minimallønssystemet. Endvidere henviser jeg til bemærkningerne til lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 5, der giver såvel monopoltilsynet som arbejdsgiver og arbejdstager en række vejledende definitioner for bestemmelsens anvendelse i praksis. Jeg vil ikke påstå, at man efter læsningen af nævnte bemærkninger ser alt sådan i en lynglimtklarhed, men med god vilje kan man her finde en orientering. Den vil jo senere blive suppleret med vejledning fra

monopoltilsynet, som jeg går ud fra kommer til verden på den måde, at tilsynet drøfter den med de interesserede parter på arbejdsmarkedet.

De af mindretal stillede ændringsforslag må jeg anbefale at stemme imod.

Min partifælle det ærede medlem hr. Anders Andersen har i betænkningen afgivet en særudtalelse, som han nærmere vil motivere under denne forhandling. For god ordens skyld nævner jeg, at flere medlemmer af venstres folketingsgruppe har taget forbehold over for lovforslagets fremme og vil afvente resultatet af udvalgsforhandlingerne mellem anden og tredje behandling.

I den offentlige debat om det foreliggende lovforslag er der faldet ord om, at det er en erhvervsfjendtlig lovgivning. Jeg mener ikke, at der er holdepunkt for en sådan påstand. Den omstændighed, at loven vil påføre erhvervsdrivende besvær, er ikke ensbetydende med, at loven er erhvervsfjendtlig. Det står da klart for alle, at vi her i landet har alvorlige økonomiske problemer at slås med, og at disse især kommer til udtryk gennem en alt for belastet betalingsbalance og gennem en urimelig vækst i omkostningsniveauet. Den slags forhold kan der ikke bødes på, uden at det volder besvær. Erhvervslivet må være dybt interesseret i, at der gøres alvorlige, om end upopulære forsøg på at rette op på disse skævheder.

Når mange erhvervsvirksomheder i dag er sårbare, så skyldes det jo bl. a. de nævnte forhold, der i praksis har medført, at vi igennem en længere tid end ønskeligt har måttet fastholde en meget stram pengepolitik med et tilhørende højt renteniveau. Vi må snarest muligt søge tilvejebragt lempelser på dette felt, men en forudsætning herfor er, at der på anden måde tages reb i sejlene, og en af disse måder kommer til udtryk gennem dette lovforslag. En anden måde vil være en endnu større agtpågivenhed med hensyn til det offentliges forbrug af penge og arbejdskraft, og jeg forstår, at regeringen i høj grad er opmærksom herpå. Det må også siges at være i erhvervslivets interesse.

I den offentlige debat er også hævdet, at forslaget er vendt imod lønmodtagerne. Heller ikke denne påstand kan holde for en nærmere prøvelse. Man må komme til den erkendelse, at lovens formål udtrykker no-